

σκαρίφημα

Πέμπτη, 24 Νοεμβρίου 2016

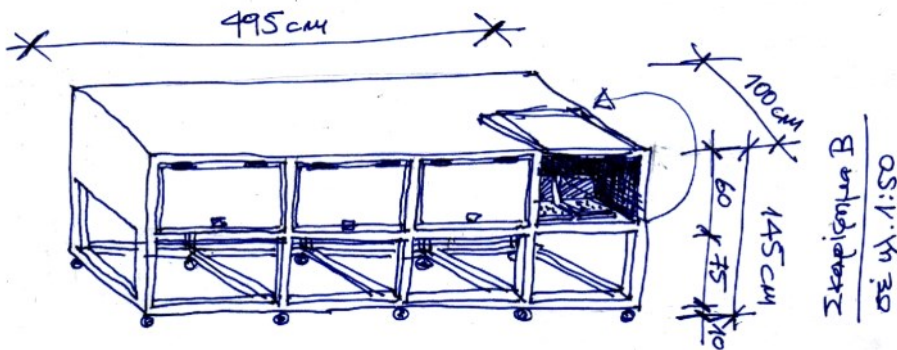
164

Το **σκαρίφημα** (ουδέτερο) σήμερα σημαίνει το αρχικό και πρόχειρο **σχέδιο** ενός λογοτεχνήματος ή σχεδίου.

Η λέξη από τον αρχαίο **σκάριφο** (ουσιαστικό αρσ. ὄ) στύλος, μολυβί, κονδυλι από το **καρφος**(1) από όπου και το **σκαριφάωμαι** (2) (το σημερινό **σκαρφίζομαι**)

Στην Αρχαία **σκαριφισμός** σημαίνει επίξεση, ξύσιμο· **σκαριφισμοὶ λήρων**, σύντομες επικρίσεις, **σύντομα λογοπαίγνια**, (Αριστοφάνης).

Συμπεραίνω ότι από το **καρφος-λογοπαίγνιο** παράγεται και έννοια της σημερινής χρήσης της λέξης **καρφι υπαινιγμός**. Φράση: **Είναι καλή όμως πετάει και τα καρφιά της.**

σκαρίφημα

(1) κάρφος, -εος, τό, ξερό κοτσάνι, καλάμι, Λατινικό. palea, stipula, ξύλινο πελεκούδι, σκλήθρα ξύλου, σε Αριστοφ. στον πληθ., τα ξηρά ξύλα της κανέλας, σε Ηρόδ.· ξερά κλαδιά, κλωνάρια, ξύλινα πελεκούδια, καλάμια, τρίχες από μαλλί, υλικά με τα οποία τα πουλιά κατασκευάζουν τις φωλιές τους, σε Αριστοφάνη. Από εδώ εξηγείται η φράση «**Δεν μου καιγεται καρφι**». Το μεταλλικό καρφί που συνήθως εννοούμε δεν μπορεί να καεί. Το καρφος-σκλήθρα ξύλου μας δίνει τη φραση **κάρφος εν οφθαλμω**

= ενοχληση ή ενοχλητικο συμβαν, κατι που βγαζει ματι.

Το **καρφι-καταδοτης** από τον δολιο **Ιούδα** που **καρφωσε** με την καταδοση τον Ιησου.

(2) Διαφορου ετυμολογιας είναι το **σκαρωνω** ως ρημα από το αρχαίο **εσχαρα** ενθα εσχαρα 1. εστία, τζάκι, σε Όμηρ.· άσυλο ικετών, καθέζετο επ' έσχάρη έν κόνιησιν, σε Ομήρ. Οδ.· μαγκάλι με κάρβουνα, χάλκωμα που λειτουργεί με κάρβουνο, (Αριστοφάνη) 2. πυρός έσχάραι, οι φωτιές που ανάβουν στο στρατόπεδο, σε καιρό πολέμου, φωτιές επαγρύπνησης, περιφρούρησης, σε Ομήρου Ιλιάδα . ΙΙ. βωμός για ολοκαυτώματα, σε Ομήρου. Οδύσσεια , Σοφοκλη.

Αλλά και η Η **ΝΑΥΠΗΓΙΚΗ ΕΣΧΑΡΑ** όπου στήνεται το **σκαρι (σκαφος)** στο ναυπηγείο. Εκεί πια το **σκαρωνω < εσχαρωνω** δεν έχει την έννοια της σχεδιασης αλλά της υλοποιησης.

Βιβλιογραφια

Βιβλιογραφία

δες [σκαρι](#) , [σκαρώνω στο Καραβι](#)

για την φραση [γύφτοι τα κάνουν τα καρφιά](#) δες το σχετικό δημοσίευμα.

Για ηλους και προσηλωσεις δες το « [ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΣΑΣ](#) »

Γλωσσario

Καρφι

καρφί το [karfí] O43 : 1α. λεπτό μεταλλικό και σπάνια ξύλινο στέλεχος με αιχμηρή τη μία άκρη του και πεπλατυσμένη την άλλη, που το χρησιμοποιούν για να στερεώσουν, να συνδέσουν ή να κρεμάσουν κτ.: Λεπτό / χοντρό / κοντό / μακρύ ~. Η μύτη του καρφιού, η αιχμηρή άκρη. Το κεφάλι του καρφιού, η πεπλατυσμένη άκρη. Γύφτικα* καρφιά. Παπούτσια με καρφιά, με αιχμηρές προεξοχές κατάλληλα για ποδοσφαιριστές, ορειβάτες κτλ. ΦΡ κόβω (γύφτικα) καρφιά, κρυώνω πολύ από τσουχτερό κρύο. κάθωμα στα καρφιά, ανυπομονώ ή ανησυχώ για την εξέλιξη μιας κατάστασης. τα κάνω γυαλιά* καρφιά. ~ / καρφάκι* δε μου καίγεται. μια στο ~ και μια στο πέταλο*. έχω ένα ~ στην καρδιά μου, για μια συνεχή αιτία πίκρας. κτ. είναι ~ στο μάτι κάποιου, για κτ. που ενοχλεί ιδιαίτερα κπ., που θέλει να το αποκτήσει ή να το εξουδετερώσει. ΠΑΡ Του φτωχού* το εύρημα ή ~ ή πέταλο. || είδος μεταλλικού ανοξείδωτου καρφιού που χρησιμοποιείται στη χειρουργική για τη θεραπεία των καταγμάτων. β. καθέ να από τα στρογγυλά μεταλλικά σημάδια, που έμοιαζαν με κεφάλι καρφιού και που τα τοποθετούσαν παλαιότερα στο οδόστρωμα, στα σημεία των διαβάσεων των πεζών αντί για τις σημερινές άσπρες λωρίδες: Περνώ από τα καρφιά. 2. (μτφ., οικ.) α. καταδότης: Πρόσεξέ τον αυτόν, γιατί είναι μεγάλο ~. β. προσβλητικό υπονοούμενο ή το πρόσωπο που χρησιμοποιεί ένα τέτοιο υπονοούμενο: Έριξε ένα ~! Ο Γιάννης, το γνωστό ~ της παρέας. Αυτός είναι μεγάλο ~. Είναι καλή όμως πετάει και τα καρφιά της. 3. στο βόλεϊ, απότομη και σχεδόν κατακόρυφη βολή της μπάλας στον αντίπαλο χώρο. καρφάκι το ΥΠΟΚΟΡ μικρό καρφί: ΦΡ καρφί / ~ δε μου καίγεται, αδιαφορώ τελείως για κτ. καρφάρα η ΜΕΓΕΘ.

[μσν. καρφί(ν) (στη σημερ. σημ.) < ελνστ. καρφίον υποκορ. του αρχ. κάρφος τό `λεπτό κομμάτι ξύλο, μοσχοκάρφι· καρφ(ι) -άρα]

ΓΥΦΤΟΠΡΟΚΕΣ

ΚΑΡΦΙΑ ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΗΣ

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ ΚΑΡΦΙΑ

SPIKES

ΚΑΡΦΩΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ

ΚΑΡΦΙ - ΚΑΤΑΔΟΤΗΣ

καρφίτσα

Ι1. πολύ λεπτό μεταλλικό στέλεχος, αιχμηρό στη μία άκρη και ημισφαιρικό στην άλλη, που το χρησιμοποιούν για να συνδέουν, πρόχειρα, κομμάτια από ύφασμα, χαρτί κτλ.: Η μύτη της καρφίτσας. Το κεφάλι της καρφίτσας, η ημισφαιρική άκρη της. (έκφρ.) ~ να ρίξεις δε θα πέσει / δεν πέφτει ~, για χώρο όπου υπάρχει κοσμοσυρροή και μεγάλος συνωστισμός. 2α. μεγάλη καρφίτσα με διακοσμητικό κεφάλι που χρησιμοποιείται για να συγκρατεί το καπέλο στα μαλλιά. β. ειδικό τσιμπιδάκι που στερεώνει τη γραβάτα στο πουκάμισο. ΙΙ. γυναικείο κόσμημα που στην πίσω πλευρά του έχει ένα είδος κλειστής καρφίτσας για να το στερεώνει: Χρυσή / διαμαντένια ~. καρφίτσουλα η ΥΠΟΚΟΡ.

ΚΑΡΦΙΤΣΕΣ

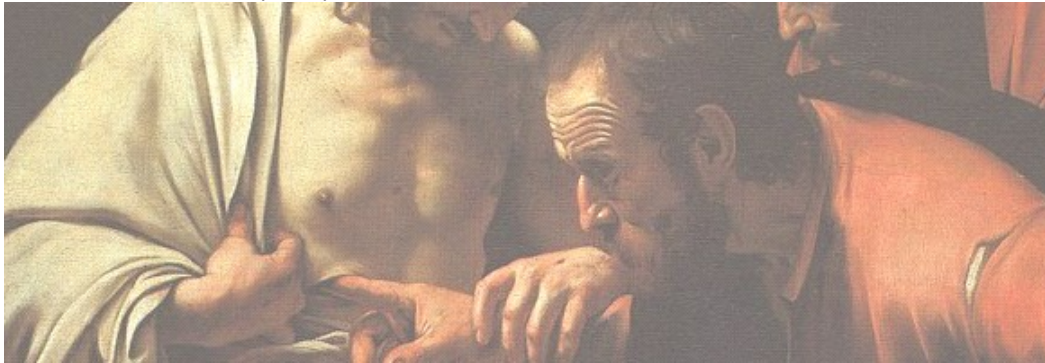
ΚΑΡΦΙΤΣΑ ΚΟΣΜΗΜΑ

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

Ηλος

ήλος ο [ίλος] Ο18 : (λόγ.) καρφί. ΦΡ [θέτω τον δάκτυλον εις τον τύπον των ήλων.](#)

[λόγ. < αρχ. ηλος]

ήλος, Δωρ. ἄλος, ό, 1. το καρφί· στον Όμηρ. χρησιμ. μόνο σαν διακοσμητικό στολίδι, καρφί πλατυκέφαλο. 2. μετά τον Όμηρ., καρφί που χρησιμοποιείται για σύνδεση, ένωση με..., σε Πίνδ., Ξεν. κ.λπ.

ΠΡΟΣΗΛΩΣΗ

ΑΠΟΚΑΘΗΛΩΣΗ

ΠΡΟΣΗΛΩΣΗ

Φράση: Τα κειμενα της εκκλησιας αναφέρουν : "**ηλοις προσηλώθη ο νυμφίος της εκκλησίας**" (πλεονασμος αφου πρακτικα μονον "ηλοις" μπορεις να προσηλώσεις)

Παραγωγα Στηλωνω

Προηλωση, Αποκαθηλωση, προσηλωμενος